

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24110-04-23 אפריקה ישראל להשקעות בעמ ואח' נ' מ.נ.ש יעוץ בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטים יונה אטדגי, אב"ד, אריאל צימרמן, טל לוי-מיכאלי

המערערת: אפריקה ישראל להשקעות בע"מ

נגד

המשיבות: 1. מ.נ.ש יעוץ בע"מ
2. כישרון לפיננסים בע"מ

החלטה בבקשה למתן הבהרה

השופט א. צימרמן:

1. החלטה זו עניינה בבקשת אפריקה ישראל להשקעות בע"מ (להלן: **אפריקה**) להבהרת פסק דין שניתן בערעור, זאת בסוגיית השבת כספים ששולמו מכוח פסק דינה של הערכאה הדיונית, שבוטל בערעור תוך החזרת ההליך להכרעתה.

רקע

2. יוזכר: כעולה מפסק דיננו מיום 4.1.2024 (להלן: "**פסק הדין בערעור**"), מ.נ.ש יעוץ בע"מ (להלן: **מנש**); שלצדה פעלה גם חברת כשרון לפיננסים בע"מ, אך נידרש להן כיחידה אחת), התקשרה בשנת 2016 בהסכם להענקת שירותי יעוץ כלכלי לאפריקה, שנקלעה להליכי חדלות פרעון, זאת לצורך גיבוש הסדר חוב מול נושי אפריקה. התמורה למנש כמפורט בקיצור בשולי ההסכם (שהוא הצעה שניסחה מנש ואפריקה אישרה) חלקה בשכר שעתי (ששולם) וחלקה בכך ש"עם אישור ההסדר ישולם לנו מענק הצלחה בסך 800,000 ₪". הסדר חוב ראשון גובש בשנת 2017 אך לא הגיע לכלל אישור, הסדר שני אושר בשנת 2018 אך לא הושלם, הסדר שלישי (להלן: "**הסדר לפידות**") אושר בשנת 2019, אך בגינו לא ראתה אפריקה לזכות את מנש בתשלום בנימוק כי זו "**לא העניקה מכוחו של ההסכם שירותים בקשר עם הסדר החוב הנוכחי**"; מכאן התביעה שהוגשה לבית משפט קמא, שחלק מהתגוננות אפריקה מפניה בטענתה להיעדר קשר סיבתי בין פעולות מנש להסדר לפידות. בפסק דינו לא ראה בית משפט קמא להבחין בין ההסדרים השונים ולבחון קשר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24110-04-23 אפריקה ישראל להשקעות בעמ ואח' נ' מ.נ.ש יעוץ בע"מ ואח'

סיבתי בין פעולות מנש לגיבושו של הסדר מסוים, ובפרט הסדר לפידות שהוא שצלת. בית משפט קמא קבע, בין היתר, כי לשונו של ההסכם אינה מגבילה עצמה להסדר מסוים, וכן כי הסכם הייעוץ אינו יוצר תנאי או קשר סיבתי בין פעולות הייעוץ שעל התובעות לספק לנתבעת לבין זכאותן למענק ההצלחה. על כן זכתה מנש במענק בסך 800,000 ₪ (להלן: "המענק"), אך בלא מע"מ. מכאן הערעורים מזה ומזה, כאשר מנש גרסה כי יש להוסיף לסכום מע"מ ואפריקה מנגד גרסה כי אין למנש זכות לתשלום כלשהו, בין היתר, כיוון שאת הסכם הייעוץ יש לפרש ככזה היוצר קשר סיבתי בין הייעוץ לבין הזכאות למענק ההצלחה; כי ייעוץ לא ניתן בקשר עם הסדר לפידות; וכי היקף הפעולות של מנש לאחר שנת 2017 היה מינימלי ולא כזה הקשור בהסדר לפידות.

3. בתום הדיון בערעור ביום 4.1.2024, לאחר שניסיון להביא את הצדדים להסכמות לא צלח, בא באותו יום פסק הדין בערעור. לעניין הוספת מע"מ על המענק נמצא כי ודאי שאפריקה חייבת בתוספת מע"מ כדין (פסקה 9 לפסק הדין בערעור). אך עיקר הדיון נסב על שאלת הזכות המהותית למענק. בעניין זה נקבע כי יש לדחות גישה שלפיה תשלום מענק ה"הצלחה" אינו כרוך בתרומתה של מנש לגיבושו של הסדר החוב הרלבנטי. זיקה ברורה אמורה להיות בין עבודת הייעוץ לבין ההסדר, זה שחילץ את אפריקה מהליכי החדל"ת, ולא די בכך שיאושר לאפריקה הסדר חוב לצורך הזיכוי בדמי המענק. בנוסף, הודגש, בדברנו ב"הסדר", שאת תרומתה של מנש לגיבושו יש לבחון כתנאי למתן המענק, הרי שיש לדייק בשאלה באיזה הסדר מדובר, ובבואנו לתור אחר התרומה של שירותי הייעוץ לגיבושו של ההסדר, הכוונה תהיה לגיבושו של הסדר לפידות: הוא ה"הצלחה", ולגביו יש לבחון אם למנש חלק ונחלה בו עד כדי קבלת מענק ה"הצלחה". אך כערכאת ערעור, הוספנו, נתקשה לברר כיאות את שאלת התרומה של שירותי הייעוץ (בין אם במישרין ובין אם בעקיפין, לרבות דרך הסדר קודם) להסדר לפידות. ציינו כי בית משפט קמא, אפשר שעל רקע קביעתו כי הסכם הייעוץ אינו יוצר תנאי או קשר סיבתי בין פעולות הייעוץ לבין מענק ההצלחה ודי באישור של הסדר חוב כדי להקים את הזכאות, לא פירט בעניין. הדגשנו כי איננו שוללים את האפשרות שאכן יימצא כי התרומה (שכאמור, היא תנאי למענק ההצלחה) הייתה כזו שיש בה כדי להצדיק בהתאם להסכם הייעוץ את תשלום מענק ההצלחה. אולם אין בידינו לערוך חלף הערכאה הדיונית את הניתוח המפורט הנדרש, ובנסיבות מצאנו אין מנוס מהשבת ההליך לבית משפט קמא (פסקאות 11-13 לפסק הדין).

4. נוכח כל האמור, נקבע (פסקה 14 לפסק הדין, ועל דעת חברי ההרכב) כך: "פסק הדין יבוטל. התיק יושב לבית המשפט קמא, על מנת שיידרש בפירוט הנדרש, ותוך ציון ממצאיו ונימוקיו לאלה, לשאלת מידת התרומה של פעולות מנש להסדר לפידות, ולשאלת הגעתן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24110-04-23 אפריקה ישראל להשקעות בעמ ואח' נ' מ.נ.ש יעוץ בע"מ ואח'

לכלל "מסה קריטית" אשר יכולה לזכות במענק ההצלחה מכוח הסכם הייעוץ. ככל שיפסק שמנש זכאית למענק ההצלחה, כולו או חלקו, יתווסף לו מע"מ בהתאם לקביעה לעיל". עוד צוין כי אין בית משפט קמא "כבול בתוצאה כלשהי ובידו אף ליתן את פסק הדין או לתת כל הוראה דיונית אחרת, כחוכמתו", אף כי האמור בפסקאות 8-12 לפסק הדין מייתר את הצורך בליבון נוסף של הסוגיות הנזכרות שם.

5. בית משפט קמא, שאליו הושב הדיון, הורה לצדדים ביום 24.1.2024 להתייחס לסוגיות אחדות (נספח 3 לבקשת ההבהרה), ביניהן לשאלה אם הסכומים שנקבעו בפסק דינו שולמו למנש, והאם בעקבות פסק הדין בערעור הושבו לאפריקה. הבהירה אפריקה: שולמו, מנש ממאנת להשיבם, ובית המשפט מתבקש לחייב את מנש להשיבם. הביעה מנש עמדתה: מקריאת פסקה 14 הנזכרת לפסק הדין, הרי ש"ברור אפוא כי בית המשפט המחוזי סבר שיש להותיר את המצב הקיים ללא שינוי עד להכרעתו של בית המשפט הנכבד, כך שכספי הזכיה יוותרו בידי [מנש] ואילו רכיב המע"מ בידי אפריקה" (נספח 5 לבקשה). בהחלטתו מיום 13.2.2024 קבע בית המשפט בעניין זה כי "את בקשת הנתבעת לכפות על התובעות להשיב לה את מה ששולם על הנתבעת להפנות לביהמ"ש המחוזי, שמכוח פסק דינו מבוקשת ההשבה. אציין כי איני מחווה דעה בשאלה האם כלל נחוצה עפ"י דין הוראת השבה שיפוטית או שמא די במצב הדברים הקיים (שני פסה"ד הנ"ל) על מנת להוציא לפעול בהליכי הוצל"פ פורמליים את זכות ההשבה הנטענת".

6. מכאן בקשת ההבהרה שהגישה אפריקה ביום 26.2.2024. אפריקה עותרת להבהרה שלפיה על מנש להשיב לאפריקה את הכספים ששילמה לה. אם פסק הדין בערעור בטל, כך אפריקה, הרי שקמה חובת השבה ביחס לחיובים שקוימו מכוחו של פסק הדין שבוטל, מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט; בעניין זה מפנה אפריקה לעניין יפאורה (ע"א 7934/20 יפאורה תבורי בע"מ נ' בן שלוש ייבוא וייצוא בע"מ (20.2.2023)). בנסיבות, וחרף גישת מנש, הרי שביטול פסק הדין של בית משפט קמא והחזרת הדיון אליו לצורך בירור שאלת עצם הזכאות למענק משמעה כי מנש אינה יכולה להיות מוחזקת כמי שכבר הוכיחה את תביעתה, ואין ביסוס לעיכוב הכספים בידה. אפריקה ביקשה עוד למצוא עיגון לתפיסתה בפרשנותה את החלטת בית משפט השלום ביחס לנושא ההשבה. מכאן הבקשה להשבת הכספים. לחלופין התבקש בית המשפט לאפשר לה להגיש פסיקתה לחתימה בקשר עם השבת הכספים.

7. אפשרנו למנש להשיב, וכך עשתה ביום 11.3.2024. לשיטתה, עניין לנו בבקשה לתיקון פסק דין, או מעין ערעור, במסווה של בקשה למתן הבהרה. בית משפט שלערעור מתבקש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24110-04-23 אפריקה ישראל להשקעות בעמ ואח' נ' מ.נ.ש יעוץ בע"מ ואח'

לסברתה להוסיף הוראות ותנאים בו, ולקבוע כי על מנש להשיב את הכספים שקיבלה עוד בטרם השלמת ההליך בבית משפט קמא. תיקון שכזה אינו אפשרי. לדעת מנש, פסק הדין בערעור החזיר את הדין לבית משפט קמא לצורך השלמה ובחינה של סוגיית מידת התרומה של מנש להסדר לפידות, בחינה האמורה להיעשות בתוך פרק זמן קצר. אין כל הוראה ביניים המחייבת את מנש להשיב את הכספים לאפריקה, ואין אפשרות להוסיף הוראה שכזו משקם בית משפט שלערעור מכסאו. עניין **יפאורה** שעליו נסמכה אפריקה אינו משמש לשיטת מנש בסיס לבקשת ההבהרה: באותו מקרה בוטל בערעור פסק הדין של הערכאה הדיונית ונסתם הגולל על ההליך, בניגוד לענייננו כאן, שבו הושב הדין לערכאה הדיונית לצורך "הליך השלמה" האמורה להתברר בתוך פרק זמן קצר וללא הצגת ראיות חדשות. אף בעמדת בית משפט השלום אין מנש מוצאת משום עיגון לבקשת ההבהרה. מנש מסכמת ומדגישה כי נוכח האמור בפסקה 14 בפסק הדין בערעור, ולפיו "**ככל שייפסק שמנש זכאית למענק ההצלחה, כולו או חלקו, יתווסף לו מע"מ בהתאם לקביעה לעיל**", ניתן ללמוד כי בהתאם לפסק הדין יש להותיר את המצב הקיים ללא שינוי עד להכרעתו של בית המשפט קמא, כך שכספי הזכייה יוותרו בידי מנש ואילו רכיב המע"מ בידי אפריקה, עד השלמת ההליך.

דיון

8. ראשית, לעצם עיסוקנו בבקשה להבהרת פסק דין. כידוע, "ההקשר הדיוני הרגיל להגשת בקשה שכזו הינו בגדרם של הליכי הוצאה לפועל שנוקטו לביצוע פסק הדין, כאשר ראש הוצאה לפועל מסיק (ייתכן - לאחר שהונע לכך על-ידי אחד מבעלי הדין) כי פסק הדין, או חלק ממנו: 'טעון הבהרה לשם ביצועו' (ראו: חוק הוצאה לפועל, תשכ"ז-1967, סעיף 12)" (רע"א 9078/08 פינקלשטיין נ' טיב בית חרושת לנקניק ובשר מעושן שותפות מוגבלת (10.4.2009)). כאן, הוקדמה פנייה שכזו לפניית ראש ההוצל"פ. בית משפט קמא עצמו ביקש לברר האם הכספים הושבו; הצדדים השיבו כפי שהשיבו, ובית משפט קמא קבע כאמור כי "את בקשת הנתבעת לכפות על התובעות להשיב לה את מה ששולם על הנתבעת להפנות לביהמ"ש המחוזי, שמכוח פסק דינו מבוקשת ההשבה". נידרש אפוא לבקשת ההבהרה, אך בזוכרנו כי אין המדובר (גם לשיטת אפריקה) בבקשה לתיקון פסק דין (כהוראת סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). נאמר את שנאמר כאן, בבחינת הבהרה של מה שקשה לראות על שום מה דרש הבהרה כלשהי למנש, אך פסק הדין בערעור יוותר כמובן בעינו וללא כל שינוי ותוספת, שגם אין בהם כל צורך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24110-04-23 אפריקה ישראל להשקעות בעמ ואח' נ' מ.נ.ש יעוץ בע"מ ואח'

9. לגוף שאלת חובת ההשבה אפוא: גישת מנש, שלפיה אין בביטול כדי לחייבה להשיב את שקיבלה, אינה נהירה כלל ועיקר. ההליך לא הוחזר לבית משפט קמא לצורכי תיקונים או השלמת ההנמקה. "פסק הדין יבוטל", נקבע (פסקה 14 לפסק הדין). הנפקות ברורה וידועה: "כאשר ערכאת הערעור קובעת כי פסק הדין מושא הערעור מתבטל, משמעות הדבר היא – בהיעדר קביעה מפורשת אחרת בפסק דינה של ערכאת הערעור – כי פסק הדין כולו, במלואו ועל כל חלקיו, בטל ומבוטל. ... הלכה היא עימנו, כי מקום בו בוטל פסק דין בערעור קמה חובת השבה ביחס לחיובים אשר קוימו מכוחו של פסק הדין שבוטל – זאת, מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט" (עניין יפאורה, בפסקאות 10-12). כאן, פסק הדין בוטל, וקמה חובת ההשבה.

10. מנש מבקשת לאבחן את ההחלטה בעניין יפאורה מענייננו: שם נסתם הגולל על ההליך, כאן הושב ההליך לבית משפט קמא. באבחנה זו אין נפקות. כאשר פסק דין בטל נוכח הכרעה בערעור, הוא בטל. הוא אינו יכול להוות עוד כשלעצמו בסיס להותרת כספים ששולמו מכוחו בידיו של הזוכה בפסק דינה של הערכאה הדיונית, ויש להשיבם. בין אם נסתם הגולל סופית ובין אם בוטל פסק הדין והערכאה הדיונית נדרשת לשוב ולטרוח בהכרעה במחלוקת, הרי שבאין הוראה של ערכאת הערעור, את הזכייה יש להשיב. ההבדל היחיד הוא שבענייננו יש למנש (התובעת) עוד פתח לקוות כי תזכה בתביעתה ותשכנע לזכותה לקבלת המענק, אך כל עוד תקווה זו לא התממשה, אין לה כל זכות מהותית להוסיף ולהחזיק בכספים שקיבלה.

11. ממקרא תגובתה של מנש, הרי שעולה כי חרף הקביעה כי "פסק הדין יבוטל", סברתה היא שפסק הדין בערעור נפקותו מצומצמת: אך "בחינה ועיון בסוגיה אחת – מידת התרומה של [מנש] להסדר החוב שנכרת עם קבוצת לפידות" (ס' 8 לתשובתה). נפקות זו, כפי שציין בית משפט קמא נכונה, אינה מצומצמת כלל ועיקר. פסק הדין בערעור קבע מפורשות כי נדרש קשר סיבתי (גם אם בעקיפין) בין פעולות מנש לבין הסדר החוב הספציפי שצלח לבסוף, הוא הסדר לפידות. כעולה מפסק הדין בערעור, על בית משפט קמא לבחון האם פעולות מנש הגיעו "לכלל" מסה קריטית" אשר יכולה לזכות במענק ההצלחה מכוח הסכם הייעוץ" (פסקה 14 לפסק הדין). קרי: עליו לבחון על יסוד טענות הצדדים וראיותיהם שהובאו זה מכבר (ומובן שמדובר בבחינה סבוכה, שאינה מדויקת כפלס), האם ניתן לומר כי מכלול פעולות מנש הן כאלה שהייתה להן תרומה משמעותית די הצורך לגיבושו של הסדר לפידות, במישרין או בעקיפין. התוצאה היא בינארית: אם לשיטת בית משפט קמא התרומה הייתה משמעותית די הצורך (ולבית משפט קמא הסמכות להחליט על המידה הנדרשת, לשיקול דעתו), תזכה מנש במלוא המענק. אם התרומה לא הייתה משמעותית די

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24110-04-23 אפריקה ישראל להשקעות בעמ ואח' נ' מ.נ.ש יעוץ בע"מ ואח'

הצורך, לא תזכה במענק. מובן: אמורפי, קשה למדידה, אך פועל יוצא בלתי נמנע של ניסוחו הלאקוני של מנכ"ל מנש את הצעתו (שאפריקה אישרה) כי "עם אישור ההסדר ישולם לנו מענק הצלחה בסך 800,000 ₪". מכאן, ששעה שפסק הדין המקורי בוטל ואפשר עתה שבית משפט קמא יראה לזכות את מנש במענק, אך אפשר שיראה שלא לזכותה במענק, הרי שטרם הכרעה אין למנש כל זכות קנויה להוסיף לעת הזו ולהחזיק בכספי הזכיה.

12. עוגן מוצאת מנש בקביעה כי "ככל שייפסק שמנש זכאית למענק ההצלחה, כולו או חלקו, יתווסף לו מע"מ בהתאם לקביעה לעיל". האמור מהווה לדעתה בסיס לכך שבהתאם לפסק הדין יש להותיר את המצב הקיים ללא שינוי עד להכרעתו של בית המשפט קמא, כך שכספי הזכייה יוותרו בידי מנש ואילו רכיב המע"מ בידי אפריקה, עד השלמת ההליך. ולא היא. לעת הזו, למנש אין זכות להחזיק בכספי הזכיה. מראש קבענו בערעורנו (וכך נחסך לפחות ערעור עתידי וחוזר בעניין זה) שככל שייפסק כי מנש זכאית למענק, או אז יהיה להוסיף עליו מע"מ. מובן שאפריקה אינה מחויבת במע"מ לעת הזו, אך אין היא חבה גם בכספי המענק ללא מע"מ. אם תחויב, תשא במענק ובמע"מ עליו גם יחד. לעת הזו, השבה יש לבצע.

13. באופן דומה, אין נפקות לטענת מנש כי פסק הדין בערכאה קמא אמור להינתן בתוך פרק זמן קצר. אפשר שכך, אך משך הזמן שיחלוף בין פסק הדין בערעור (שביטל את פסק הדין המקורי בערכאה הדיונית) לבין פסק הדין העתידי של בית משפט קמא, אינו מקרין מבחינה מהותית על הזכות להמשיך ולהחזיק בכספי הזכיה.

14. יוער, כי שאלה נפרדת מזו שלפנינו, היא אפשרות ביצועו של פסק הדין שבערעור בהוצל"פ, כהוראת סעיף 18 לחוק ההוצאה לפועל, לשם גביית הכספים ששולמו, גם בלא הוראה אופרטיבית בפסק הדין המורה על השבה. בעניין זה, מורה לנו הלכת אוריאל (ע"א 4199/97 אוריאל נ' סמואל, פ"ד נג(2) 206 (1999)), כפי שסוכמה ובוקרה בעניין יפאורה, כי כאשר בעל-דין מבצע פסק דין שניתן לחובתו ללא מעורבות לשכת ההוצאה לפועל, ואחר-כך עולה בידו לבטל את פסק הדין במסגרתו של ערעור, עליו להגיש תובענה עצמאית להחזרת הכספים ששילם והנכסים שהעביר לבעל-דין שכנגד בטרם בוטל פסק הדין. כמבואר בעניין יפאורה, קושי זה ניתן לפתרון בשתי דרכים: הוראה אופרטיבית כבר בפסק הדין בערעור בעניין חובת ההשבה, או מתן פסיקתה המחייבת את המשיב בערעור להשיב למערער את הכספים והנכסים האחרים אשר הגיעו לידי מכוחו של פסק הדין שבוטל בערעור (שם, בפסקאות 15-16). בענייננו, הוראה אופרטיבית בפסק הדין בערעור אינה בנמצא, ואף לא סברנו כי מנש ופרנסיה יידרשו להוראה שכזו לשם קיום חובתם לפי דין. אך מנגד, אם חפצה אפריקה לעתור לפסיקתה, זאת לצורך פתיחת תיק הוצל"פ לשם השבת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24110-04-23 אפריקה ישראל להשקעות בעמ ואח' נ' מ.נ.ש יעוץ בע"מ ואח'

הכספים, זכותה לעתור, ואין כל צורך לאשר לה במיוחד להגיש בקשה שכזו לחתימת פסיקתה (ס' 13 לבקשתה). חזקה עם זאת על מנש כי תשכיל עתה להשיב את הכספים גם בלא צורך במהלכים נוספים.

15. בשולי הדברים: מנש מלינה על כי אפריקה מבקשת אך להפעיל עליה לחץ פסול, שהרי מה לה לעמוד על החזרת הכספים דווקא עתה, כאשר הליך ה"השלמה" של פסק הדין בעיצומו (ס' 11 לתשובתה). לא כאן המקום כמובן לדון במניעה של אפריקה, ומובן שבידה אם תחפוץ גם להמתין עד שיינתן פסק הדין החדש בערכאה הדיונית, אך אם בחרה שלא להמתין, זכותה. בהקשר זה ראוי להזכיר שוב את הניסיונות בערכאת הערעור להביא לסיום ההליך בדרך ההסכמה, מהלך שבין היתר יכול היה למנוע את השבתם ולו הזמנית של הכספים לאפריקה. אך באין הסכמה, וזו זכותם של הצדדים תמיד, בא פסק הדין שבערעור, ומשבוטל פסק הדין, קמה חובת ההשבה. יוער כאן כי מובן שבידי הצדדים שניהם לנסות ולהגיע גם כיום להבנות, שמא בסיועו של בית משפט קמא, שיהיה בהן ליתר את המשך בירורו של ההליך כמו גם את השבת כל הכספים ששולמו, אף כי מובן שזהו עניינם של הצדדים.

סוף דבר

16. פסק הדין בערעור בעינו, בלא שינוי. אם הפנה בית המשפט הנכבד קמא את אפריקה לבית המשפט זה לצורך הבהרה בשאלה אם על מנש להשיב בשלב זה את כספי זכייתה, הנה הבהרנו. אשר להוצאות: בנסיבות, הן של בקשה החורגת מן המסגרת הדיונית הרגילה של בקשה להבהרת פסק דין, הן של עמידה על זכות ההשבה גם מקום שבו ממילא אמור פסק הדין החדש להינתן בקרוב, איננו רואים לעשות צו להוצאות.

אריאל צימרמן, שופט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"א 24110-04-23 אפריקה ישראל להשקעות בעמ ואח' נ' מ.נ.ש יעוץ בע"מ ואח'

השופט י. אטדגי, אב"ד:

אני מסכים.

יונה אטדגי, שופט

השופטת ט. לוי-מיכאלי:

אני מסכימה.

טל לוי מיכאלי,
שופטת

ניתנה היום, ד' אדר ב' תשפ"ד, 14 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

טל לוי מיכאלי, שופטת

אריאל צימרמן, שופט

יונה אטדגי, שופט
אב"ד

